

Αγαπητό Μεταίχμιο,

σου στέλνω e-mail από το e-mail του μπαμπά. Με λένε Ευαγγελία Αποστόλου, είμαι 9 χρονών και πηγαίνω στην Τρίτη τάξη του 4ου Δημοτικού Σχολείου Λαμίας. Πριν από 2 εβδομάδες παρακολούθησα στο θέατρο την παράσταση το Καπλάνι της βιτρίνας της Άλκης Ζεη. Πήγα με τους γονείς και την αδερφή μου. Η παράσταση ήταν υπέροχη διότι είδα τον μπαμπά και την μαμά μου να δακρύζουν. Ένοιωσα να θέλω και εγώ να πάρω μέρος στην παράσταση. Το καλοκαίρι ήμουνα στην Σάμο με τους γονείς μου και επισκέφθηκα το μουσείο Φυσικής Ιστορίας και είδα το Καπλάνι και ο μπαμπάς είπε ότι ήταν λεοπάρδαλη. Η ξεναγός μας είπε ότι είχε περάσει απέναντι από την Τουρκία στην Σάμο και οτι υπάρχει και το βιβλίο που έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες και η μαμά μου, μου το αγόρασε αμέσως από το Βαθύ. Το διάβασα όλο αμέσως και όταν με ρώτησε ο μπαμπάς αν μου άρεσε και σε τι αναφερόταν του είπα για τις δυο μικρές αδερφές και τον κωδικό τους ευπό-λυπο. Του είπα ότι η μία από τις αδερφές ήταν η Άλκης Ζεη. Η μαμά και ο μπαμπάς μας πηγαίνουν στην Αθήνα σε θεατρικές παραστάσεις όποτε μπορούν και το Καπλάνι ήταν τόσο πραγματικό που τους είπαμε με την αδερφή μου ότι θέλουμε να μας ξαναπάνε. Ο μπαμπάς μας είπε ότι η εποχή που αναφερόταν η παράσταση ήταν από τις πιο μαύρες στην Ελληνική Ιστορία διότι Έλληνες μισούσαν Έλληνες, αδέρφια μισούσαν αδέρφια και του είχε κάνει εντύπωση το πόσο απορροφημένη ήμουν στο βιβλίο και πως παρακολουθούσαμε με την αδερφή μου την παράσταση. Στο τέλος η μία ηθοποιός είχε γενέθλια και όλοι οι ηθοποιοί της έφεραν τούρτα με κεράκι και εμείς από κάτω τραγουδήσαμε το ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ.